

عنوان مقاله:

تجری در فقه و قانون مجازات اسلامی مصوب 1392

محل انتشار:

کنفرانس سالانه پژوهش در علوم انسانی و مطالعات اجتماعی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

طاهره فدوی - دانشجوی کارشناسی ارشد فقه و حقوق جزا دانشگاه آیت الله حایری میبد

خلاصه مقاله:

این مقاله به بررسی و مقایسه ی مفهوم تجری و مصادیق آن در قانون مجازات اسلامی پرداخته است. مهمترین مصادیق تجری در مقررات حقوقی جرایم ناقص یعنی شروع به جرم، جرم محال و جرم ناقص هستند. جرم که جوهره ی حقوق جزا را تشکیل می دهد عبارت است از اینکه ارکان مادی و معنوی در کنار هم گرد آیند. از طرفی قانون نیز آن رفتار را مجرمانه تلقی کرده باشد. اما گاهی جرم تام محقق نمی شود یعنی با وجود عنصر مادی و معنوی عمل به نتیجه ی خواسته شده منتهی نمی شود و عنصر قانونی نیز مفقود است. قانون خطر بزهکاران این جرایم را دریافته و اقدام به قانونگذاری در این مورد کرده است زیرا این افراد در تحقق نیت مجرمانه خود موفق نبوده و سوء سریره و خبث طینیت خود را در ارتکاب جرم به منصفه ی ظهور رسانده اند. فقها و اصولیین و حقوق دانان در نكوهش و مذمت سوء سریره و فاعل مرتکبین تجری و جرایم ناقص متفق القولند. اختلاف در میزان مجازات این افراد است. مجازات جرمی که محقق نشده است.

کلمات کلیدی:

تجری، جرم ناقص، مجازات، سوء سریره

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/707870>

